КОЛИ БУДЕ ШТОРМ

12 надихаючих послань, народжених із реальних життєвих історій.

Про віру, молитву, Божу турботу та Його присутність у кожному дні.

Авторка Надія Чумак

CBN
EMMANUIL

ЗМІСТ

КОЛИ БУДЕ ШТОРМ 3

ХІБА Я БОГ ТІЛЬКИ ЗБЛИЗЬКА? 6

УСПІХ ОЧЕВИДНИЙ 9

Я – СВІДОК 12

УСЬОМУ Є МЕЖА 14

ЗАКИДАТИ М’ЯЧ У КОШИК 16

СИЛА МОЛИТВИ ДІДУСЯ 19

ЧИ ПОДОБАЄТЬСЯ ТОБІ ТВОЄ СЕРЦЕ? 21

ЯК НА КЛАДОВИЩІ 23

НОВЕ — ВОНО ЛИШЕ НА ПОЧАТКУ НОВЕ 24

ЧУДО З ПАРАШУТАМИ 25

ВОНА — МОЯ 27

КОЛИ БУДЕ ШТОРМ

Одного звичайного ранку я молилася простою молитвою перед початком робочого дня. І раптом дуже несподівано почула такі слова:

«Коли буде шторм, не хвилюйся. Я з тобою, Я проведу тебе. А коли ти будеш відчувати себе самотньою — Я одразу простягну тобі руку».

Я не могла зрозуміти цих слів і не знала, про який шторм йдеться, адже моє життя йшло своїм звичним плином.

Але вже за тиждень на роботі нам повідомили, що в один день відбудеться масове скорочення працівників. Ніхто не знав, хто залишиться, а хто буде змушений піти.

Того дня я залишилася.

Я одразу згадала слова про шторм і про те, що Бог буде поруч та проведе мене.

Це дало мені сили довіритися Йому й рухатися далі, навіть не знаючи, що чекає попереду.

А вже за тиждень я з сумом дивилася на порожні столи моїх колег. На деяких із них ще лежали папірці зі списками завдань, нашими спільними планами та стратегіями. Усе нагадувало про людей, з якими ми ще зовсім недавно працювали разом.

І саме в ту мить я відчула себе дуже самотньою. Я не розуміла, що робити далі й як рухатися вперед самій.

Але одразу згадала слова: «Коли ти будеш відчувати себе самотньою — Я одразу простягну тобі руку».

Це дуже надихнуло й підбадьорило мене. Я зрозуміла: Бог підготував мій шлях, заздалегідь попередив мене і проведе мене через ці обставини.

Здавалося б, звичайна життєва ситуація. Але як важливо знати, що навіть посеред шторму ми не одні. Що в моменти самотності поруч є Той, Хто одразу готовий простягнути руку і підтримати.

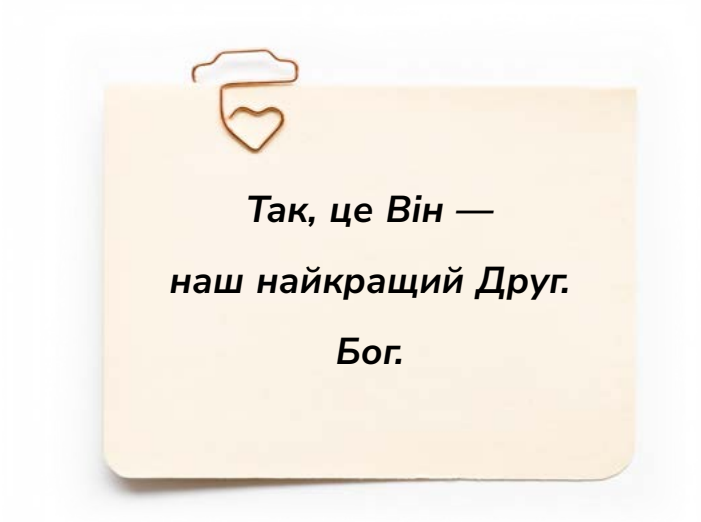

ХІБА Я БОГ ТІЛЬКИ ЗБЛИЗЬКА?

Коли я обрала шлях слідувати за Богом, то відчувала Його близькість щодня, щомиті. Але чомусь настав період у моєму житті, коли я почала переживати незрозумілу для себе віддаленість у стосунках із Ним.

Було відчуття, ніби між мною та Богом утворилася прірва, яку я ніяк не могла подолати. У мене не було якогось явного гріха чи противлення Богові. Просто була ця внутрішня прірва. Я молилася, як і раніше, читала Біблію, ходила на зібрання віруючих, але продовжувала відчувати цю відстань.

Це дуже бентежило мене. Я не розуміла, чому так відбувається, і ревно молилася до Бога, щоб Він прибрав цю прірву.

І ось одного дня, коли я йшла на домашнє зібрання віруючих, я раптом почула лише кілька слів: Єремія 23:23.

На той момент у мене не було телефону із завантаженим додатком Біблії, та й самої Біблії я не мала із собою. Тож дорогою я знову й знову повторювала ці слова, щоб не забути.

Щойно прийшла на зібрання, одразу взяла Біблію та знайшла це місце. Там було написано:

> ***«Чи Я Бог тільки зблизька, — говорить Господь, — а не Бог і здалека?» (Єремії 23:23)***

Ці слова просто приголомшили мене й одразу зняли тягар із моєї душі.

Мій Бог — той самий! Він не змінився. Він залишився тим самим Богом навіть тоді, коли я не відчувала Його безпосередньої близькості.

Так Бог учив мене орієнтуватися не лише на свої почуття та переживання, а й жити вірою. Вірою в незмінного Бога. Вірою в Його Слово. Вірою в Його вірність.

Я знаю, що періоди життя, як і наші переживання у стосунках із Богом, бувають різними. Іноді ми дуже яскраво відчуваємо Його присутність, а іноді нам може здаватися, що Він далеко.

Але наша віра в Бога не повинна залежати від наших почуттів чи обставин.

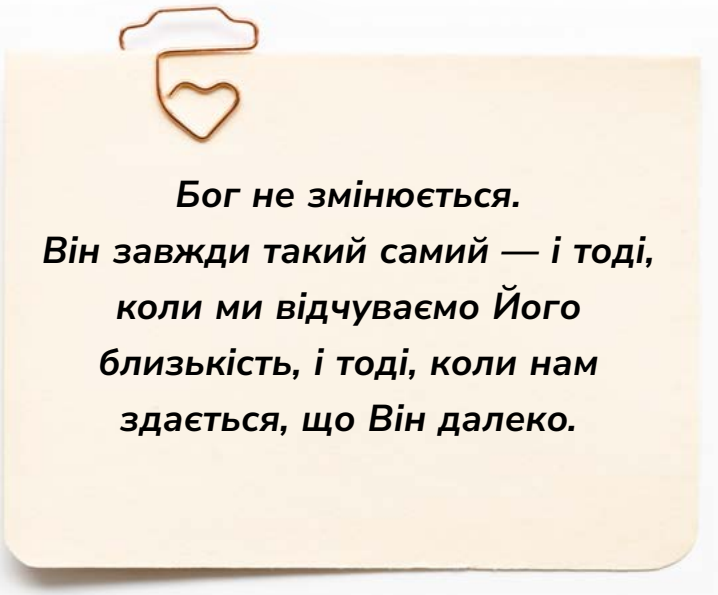

УСПІХ ОЧЕВИДНИЙ

Чи відчували ви коли-небудь, що бажання бути успішним — це щось неправильне і що воно може походити від гордості? Я навіть молилася в покаянні до Бога за такі бажання, думаючи, що зі мною щось не так і що я прагну чогось земного, чого маю позбутися.

Але одного разу, читаючи Біблію, я звернула увагу на слова апостола Павла до Тимофія:

«Про це піклуйся, у цім пробувай, щоб успіх твій був явний для всіх!» (1 Тимофію 4:15)

Виявляється, Павло не вважав успіх чимось неправильним. Навпаки, він бажав, щоб успіх Тимофія був очевидним для інших. Це допомогло мені подивитися на успіх зовсім по-іншому. Павло нагадував Тимофію про його покликання: навчати інших істини, самому перебувати в ній, бути прикладом не лише словами, а й своїм життям, бути вірним і зберігати себе в чистоті.

Тобто справжній успіх — це не просто досягнення чи визнання. Це результат вірності Богові та тому покликанню, яке Він нам дав.

Бог бажає, щоб ми були успішними. Але такий успіх не приходить сам собою. Він потребує нашої посвяти, праці та вірності. Іноді для цього потрібні місяці або навіть роки. Згадайте Йосипа. Незалежно від того, де він опинявся і в яких умовах жив, Бог був із ним, і його праця мала успіх.

«І був Господь з Йосипом, і він був успішний у справах... І побачив пан його, що Господь з ним, і що все, що він робить, Господь щастить у руці його» (Буття 39:2–3).

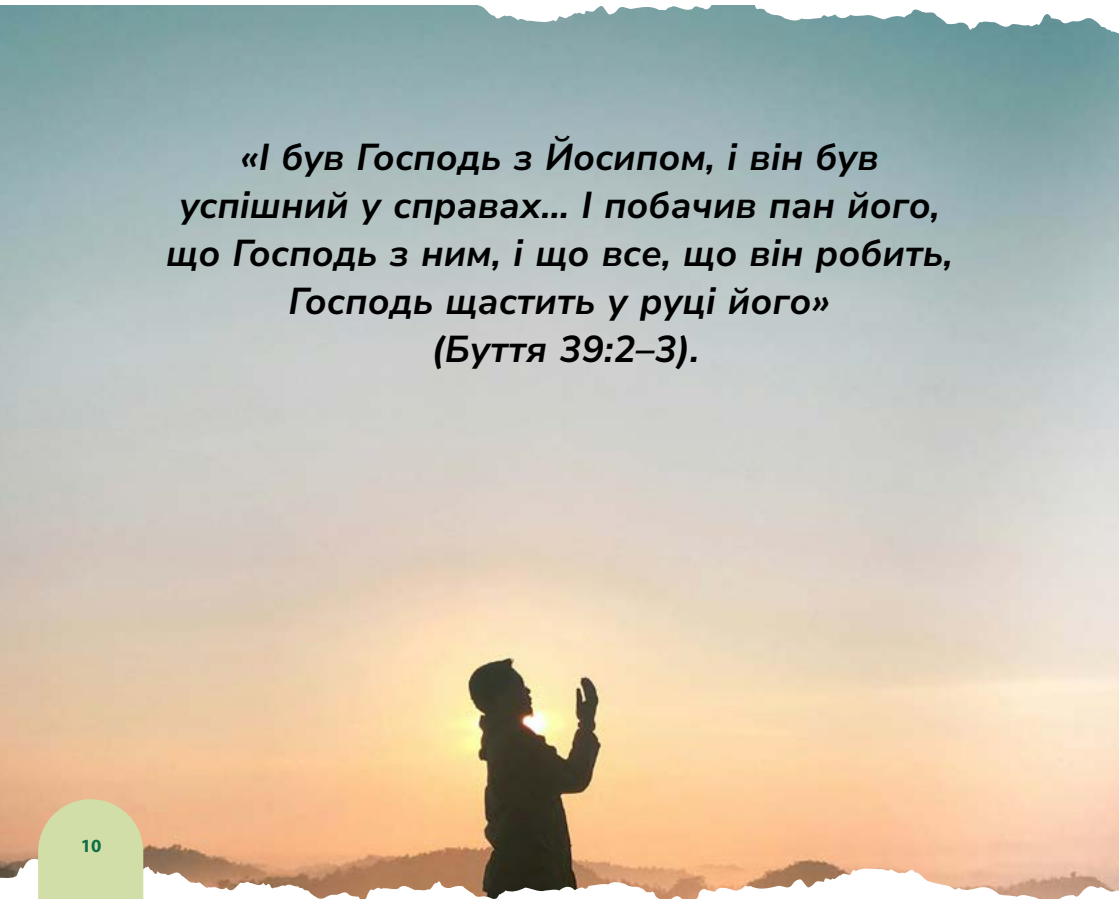

Навіть у в’язниці нічого не змінилося: «Начальник в’язниці не наглядав ні за чим, що було в його руках, бо Господь був з Йосипом, і в усьому, що він робив, Господь давав успіх» (Буття 39:23).

Успіх Йосипа був не просто результатом його обставин. Він жив праведно, шанував Бога і залишався Йому вірним, навіть коли це мало свою ціну. І зрештою його життя стало свідченням Божої присутності.

Тож успіх не дорівнює статусу чи визнанню — він може бути плодом вірності Богові у звичайному житті. Іноді успіх — це просто бути вірним Богові там, де Він вас поставив, і робити свою справу чесно та віддано.

Я – СВІДОК

Одного разу в мене виникли проблеми на роботі. У нас із клієнтом була певна домовленість. Через терміновість проєкту ми запустили в роботу деякі процеси, але коли постало питання оплати, клієнт заявив, що ні про що зі мною не домовлявся.

У мене не було жодних підтверджень — ані документів, ані листування. Лише особиста розмова — наша домовленість «на словах».

Мені загрожували звільнення та штраф. Але саме в той момент Бог чітко промовив до мене:

> ***«Я був свідком вашої домовленості. Я заступлюся за тебе. Я завжди буду на боці праведника».***

І справді, все дивним чином вирішилося. Замість штрафу та звільнення мені подякували за роботу.

Слова Бога в той момент стали для мене чимось більшим, ніж просто відповіддю на конкретну ситуацію. Вони відкрили мені важливу істину:

Не відбувається нічого, чого Бог не бачить. Він — справедливий Суддя. Бог заступається за праведника.

З одного боку, Бог говорив про Себе. А з іншого — нагадував мені про мою відповідальність жити праведно перед Ним. Коли я залишаюся вірною Богові та виконую свою частину, Він залишається вірним Собі й не залишає мене без Свого захисту та покрову. Як бути праведником, щоб Бог був за нас?

Найкращий шлях — жити за Його Словом. А щоб виконувати Його Слово, потрібно його знати.

Божа присутність і Його захист — це не привід жити безвідповідально. Навпаки, знаючи, що Бог бачить нас і перебуває на стороні праведника, ми маємо ще більше прагнути жити чесно, залишатися вірними Йому та будувати своє життя на Його Слові.

УСЬОМУ Є МЕЖА

Одного разу в моїй сім'ї настав важкий період. Це дуже обтяжувало мене. Так хотілося миру, взаєморозуміння, підтримки... Дім, який мав бути безпечним прихистком, став місцем, від якого доводилося захищатися.

У той період, спілкуючись із подругою, ми якось поділилися одна з одною своїми проблемами. У мене були труднощі в сім'ї, а в неї — на роботі. Ми обидві не погоджувалися з тим, що відбувалося, і вирішили боротися за свої ситуації. Щодня телефонували одна одній і молилися.

Це був довгий і виснажливий період боротьби. Боротьба виснажує. Під час битв ти слабшаєш, і навіть незначні ситуації можуть завдати болю.

Пам'ятаю, як я засмутилася лише через те, що мою молитовну стежку — місце, де я любила молитися, — засипали землею. Поруч із нашим будинком тривало будівництво, і вантажівки вивозили в поле землю після будівельних робіт.

Але це була саме моя молитовна стежка з Богом! І мені здавалося, що хтось посягає навіть на цю частину мого життя.

Згодом, проходячи тією ж стежкою, я помітила встановлені там кілочки. Хтось перед тим, як вивозити землю, позначив ними її межі. Саме цей образ допоміг мені дещо усвідомити.

У наше життя можуть приходити зовнішні, непередбачувані обставини, які, як нам здається, руйнують наше життя. Але Бог встановлює межі для всього.

У Першому посланні до коринтян 10:13 сказано: «Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її.» Бог править усесвітом, і якщо наше життя належить Йому, Він піклується про все, що нас стосується.

Захищаючи нас, Він встановлює межі та не допускає, щоб випробування перевищили наші сили. Пам'ятаймо: усьому є межа. І цю межу встановлює Бог.

ЗАКИДАТИ М’ЯЧ У КОШИК

Молитва — це не просто ритуал чи духовна практика, яку має здійснювати кожна релігійна людина.

Молитва — це спілкування з Богом. Це щира розмова зі всемогутнім Творцем Всесвіту, нашим Небесним Отцем, Який піклується про нас, підтримує та мудро наставляє.

Дуже важливо, щоб у нас було своє місце для молитви. Часто його називають «таємною кімнатою» — місцем, де ніхто не буде заважати, відволікати чи, тим більше, перешкоджати нашому спілкуванню з Богом.

Останнім часом моє місце молитви — це поле. Перебуваючи там, я можу далеко бачити горизонт і розуміти, чи є хтось поруч. Це дозволяє мені розслабитися, бути собою та щирою з Богом. Оновитися, налаштуватися і зміцнитися.

Але бували й моменти, коли я приходила на молитву з таким важким серцем, що просто мовчала. Мовчки приходила і мовчки поверталася, залишаючись у тому самому внутрішньому стані.

Одного разу я замислилася: чи варто мені продовжувати приходити на таку молитву? І тут Бог звернув мою увагу на баскетбольну стійку, яка символічно стояла просто перед входом на «моє поле».

І Бог промовив до мого серця: «Щоразу, коли ти приходиш до Мене, ти закидаєш м'яч у кошик.»

Одного разу я дивилася інтерв'ю, де спортивного тренера запитали: яким має бути переможець? Він щиро відповів: «Я хотів би бачити людину, яка може бути хорошим прикладом для інших. І зовсім не обов'язково, щоб при цьому вона завжди перемагала».

Ісус є нашим прикладом. Він показав нам зразок переможного життя. Ісус потребував спілкування з Отцем, молитви, підкріплення та втіхи. Тим більше цього потребуємо ми.

Ми не завжди можемо почуватися переможцями. Не кожен наш «кидок» може бути влучним. Іноді молитва буде наповнена словами, а іноді — тишею. Іноді ми відчуватимемо Божу присутність, а іноді — нічого не відчуватимемо.

Але кожного разу, коли ми приходимо до Нього — ми закидаємо м'яч у кошик. Іноді перемога — просто не перестати робити наступний кидок.

СИЛА МОЛИТВИ ДІДУСЯ

Коли я обрала життя слідування за Богом, я почала розповідати про свою віру рідним, але, на жаль, одразу зустріла спротив. Це обтяжувало моє серце.

І якось я обурено молилася до Бога такими словами: «Боже, чому я першою покаялася і маю тепер усіх спасати? От би хтось інший із рідних робив це для мене!»

Але Бог відповів мені: «Звідки ти взяла, що ти перша? Я просто вірний твоєму роду».

У моєму роді справді були віруючі. А я була лише його продовженням.

Розмірковуючи про це, я раптом подумки перенеслася у своє дитинство. Пам'ятаю, як нас залишали ночувати у бабусі й дідуся. Дідусь завжди молився вранці та ввечері. І я пам'ятаю, як він пошепки просив Бога за кожного з нас — за своїх дітей, онуків...

Саме в той момент я отримала одкровення про силу молитви.

Мій дідусь уже давно пішов із земного життя, але його молитви досі мають силу. Молитви прохання за мене, молитви благословення... Таке відчуття, ніби ці слова досі лунають, а Бог продовжує їх чути крізь час.

Іноді ми дуже недооцінюємо силу молитви. Вона продовжує діяти навіть тоді, коли нас уже немає на цій землі.

Тож продовжуйте молитися! За себе. За свою сім'ю. За ситуації, які вам небайдужі.

Бог чує! Завжди.

ЧИ ПОДОБАЄТЬСЯ ТОБІ ТВОЄ СЕРЦЕ?

Колись я служила в дитячому таборі. І в той період мої ранкові молитви були зосереджені на підготовці до нового дня служіння. Коли служиш — віддаєш. Тому важливо приходити до Бога, щоб оновлюватися в Його силі, наповнюватися Його любов'ю, яка здатна все покривати, а також отримувати Божу мудрість, щоб знати, як діяти в тій чи іншій ситуації.

Але одного ранку, перш ніж я встигла сказати хоч слово, Бог випередив мене і Сам промовив до мене:

> ***«Чи подобається тобі серце, яке Я створив у тобі?»***

Це питання застало мене зненацька. Я справді почала розмірковувати над ним. Згадала, якою була до свого навернення до Бога. Які в мене були думки, мотиви, цілі... Відтоді все дуже змінилося!

Так, мені безумовно подобалося нове серце, яке Бог створив у мені! Воно наповнилося вдячністю, і того ранку я просто славила та дякувала Господу за все.

В одному зі своїх послань Гордон Робертсон — президент і генеральний директор CBN — сказав:

> ***«Ви можете цього не помічати, але коли ви йдете з Господом, то день за днем змінюєтеся».***

Це правда! Бог змінює нас — поступово, крок за кроком.

У Божому Слові сказано, що, коли прийде Святий Дух, Він наставить нас на всяку істину. Я неодноразово помічала, що Бог показував мені Свій шлях — як вийти з тієї чи іншої ситуації відповідно до Його Слова.

Іноді, щоб прийняти Його волю, мені потрібен був час, щоб упокоритися. Але одне було очевидним: Він пропонував Свій шлях — істинний. І це також змінювало мене — мої вчинки, мої думки, моє серце!

Спілкування з Богом завжди приносить зміни. Воно змінює не лише наші обставини, а й нас самих.

ЯК НА КЛАДОВИЩІ

Молитва — це не просто прохання про щось у «вищої сили». Молитва — це спілкування з Богом. А спілкування передбачає діалог. Це означає не лише говорити, а й бути готовим почути свого співрозмовника.

Одного разу я дуже виразно почула те, що Бог хотів сказати мені. Це сталося одразу після того, як я завершила свою молитву. На той момент я вже висловила все, що було на серці, подякувала Йому, а потім підвелася, щоб іти далі.

Але раптом я відчула у своєму серці, як Бог лагідно зупинив мене такими словами: ***«Ти приходиш до Мене, як на кладовище».***

На кладовищі ми не очікуємо, що хтось заговорить із нами з могили. Адже там немає життя.

Але з Богом — зовсім навпаки. Він живий!

Звичайно, Він чує нас, але Йому також є що сказати. Важливо виговоритися, але важливо й почути. Адже молитва — це не лише наша розмова з Богом. Це також можливість почути, що Він хоче сказати нам.

НОВЕ — ВОНО ЛИШЕ НА ПОЧАТКУ НОВЕ

Можливо, зараз ви відчуваєте, що настав час змін у певних сферах вашого життя. Ви розумієте, що настав час робити кроки віри, але вас лякає невідомість...

Я хочу поділитися простим словом, якого Бог навчив мене, щоб долати страхи:

нове — воно лише спочатку нове!

Кожному легко рухатися в тому, що вже стало звичним. Але коли йдеться про щось нове, будь-що може лякати, насторожувати, викликати стрес або тривогу. У такі моменти можна так і не наважитися зробити потрібний крок — просто тому, що ми боїмося того, з чим раніше не стикалися.

Не бійтеся! Те, що сьогодні здається новим і незвичним, дуже скоро стане частиною вашого життя. Згодом воно може перетворитися на щось цілком звичне та буденне.

Не дозволяйте страху зупинити вас там, де Бог відкриває перед вами нові можливості.

ЧУДО З ПАРАШУТАМИ

Якось у нашій церкві проходила міжнародна конференція, на яку з'їхалося багато людей із різних країн світу. Зі сцени прозвучала пропозиція послужити Богові, прихистивши у себе одного чи кількох закордонних гостей. Я прийняла у себе одну дівчину. Ми встигли лише кілька разів коротко поспілкуватися вранці та ввечері. Потім вона поїхала, а ми просто залишилися друзями в соціальних мережах.

Після цього знайомства минув не один рік. І ось ми збиралися в місійну поїздку до Індії. Я вже бувала в тому місці, куди ми їхали, і бачила, що в селах дітям майже немає чим розважатися.

Тому в моєму серці народилося велике бажання привезти їм гру — яскраві парашути.

Але поїздка оплачувалася лише з особистих коштів, і додаткових грошей на такі подарунки в мене просто не було.

З надією в серці я написала про своє бажання на своїй сторінці в соціальних мережах. Але не отримала жодного відгуку. Дата від'їзду наближалася,

і я з сумом змирилася з думкою, що поїду без парашутів. Та саме в цей момент мені написала та сама дівчина, яка колись була моєю гостею!

Як виявилося, її знайомі хотіли когось фінансово благословити, але не знали кого. Тому вони передали їй гроші з проханням знайти людей, яким вони могли б стати в пригоді. І вона вирішила благословити мене!

Коли я отримала ці гроші й перевела їх у свою валюту, виявилося, що сума була саме такою, яка була потрібна для придбання двох яскравих парашутів! Для мене це було справжнє чудо від Бога!

Я була щаслива — можливо, навіть щасливіша за дітей, які потім гралися з цими парашутами!

Але цього чуда могло б і не статися, якби одного дня я не відчинила двері свого дому, щоб послужити комусь.

Ніколи не знаєш, до чого може привести навіть найпростіший вчинок. Можливо, Бог уже сьогодні використовує його, щоб підготувати чиєсь завтрашнє чудо.

ВОНА — МОЯ

Одного разу я проїжджала повз зупинку й помітила літню жінку, яка намагалася зупинити попутну машину. У цей момент я почула всередині себе голос:

«Підвези її, вона — Моя».

Мені здалося, що це якась дивна думка, і я намагалася прогнати її від себе. Але чим далі я від'їжджала, тим сильніше відчувала внутрішній неспокій, ніби роблю щось неправильно.

Я повернулася на зупинку й забрала цю жінку. Розуміла, що маю відвезти її туди, куди їй було потрібно, хоча це було зовсім не по дорозі. Але я так і зробила.

Під час розмови виявилося, що жінка справді була віруючою і їхала провідати лежачу «сестру в Господі».

Коли ми прощалися, жінка сказала: «Мабуть, ми більше ніколи не побачимося, але я шукатиму тебе на небесах».

Я поверталася щасливою, бо зрозуміла, що це був голос Бога і Його воля, яку я виконала.

Немає більшої радості на землі, ніж усвідомлення того, що ти догодив Небесному Отцю.

Я послужила жінці, яка була Його — Божою. Господь знав її, цінував її працю та знав, куди і навіщо вона їхала. Але цей випадок назавжди став прикладом і для мене:

Бог завжди турбується про «Своїх».

Дорогий друже, якщо ви — Божа людина, ніколи не сумнівайтеся в Його турботі про вас! Боже Слово говорить:

«Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він піклується про вас». (1 Петра 5:7).

Не сумнівайтеся в цьому! А також будьте чутливими до Його голосу. Нехай на небі буде більше людей, які шукатимуть саме вас!

Вітаю вас!

Усі ці історії не вигадані. Кожна з них — це маленька історія з мого власного життя, яку я пройшла разом із Богом. Можливо, у вас також є свої історії, якими ви можете сміливо ділитися з іншими. Хто знає, можливо, це комусь послужить.

Якщо ж ви прагнете мати особисті історії з Богом, хочете бачити, чути й розпізнавати Його присутність у своєму житті, усе починається зі стосунків із Ним.

Не можу сказати, що Бог не був зі мною завжди. Але помічати Його присутність, бачити Його дію, а тим більше чути Його та розуміти, я змогла лише тоді, коли свідомо прийшла до Нього.

Що це означає? Свого часу я шукала сенс життя, і мені до рук потрапила Біблія. Вона стала для мене мудрою книгою, в якій я знайшла безліч відповідей на свої запитання.

Я усвідомила, що Бог має план для мого життя. Також я побачила, що багато речей, які я робила свого часу, були гріхом — тим, чого Бог не заповідував нам робити. А разом із цим прийшли й наслідки, які мені довелося пожинати.

Тому все почалося з мого особистого покаяння — з визнання того, що я жила не так, як хотів Господь і як Він задумав для мене. Я попросила в Нього прощення, визнала Ісуса Христа своїм Господом і Спасителем та обрала шлях слідувати за Ним і виконувати Його волю.

Саме відтоді моє життя почало докорінно змінюватися.

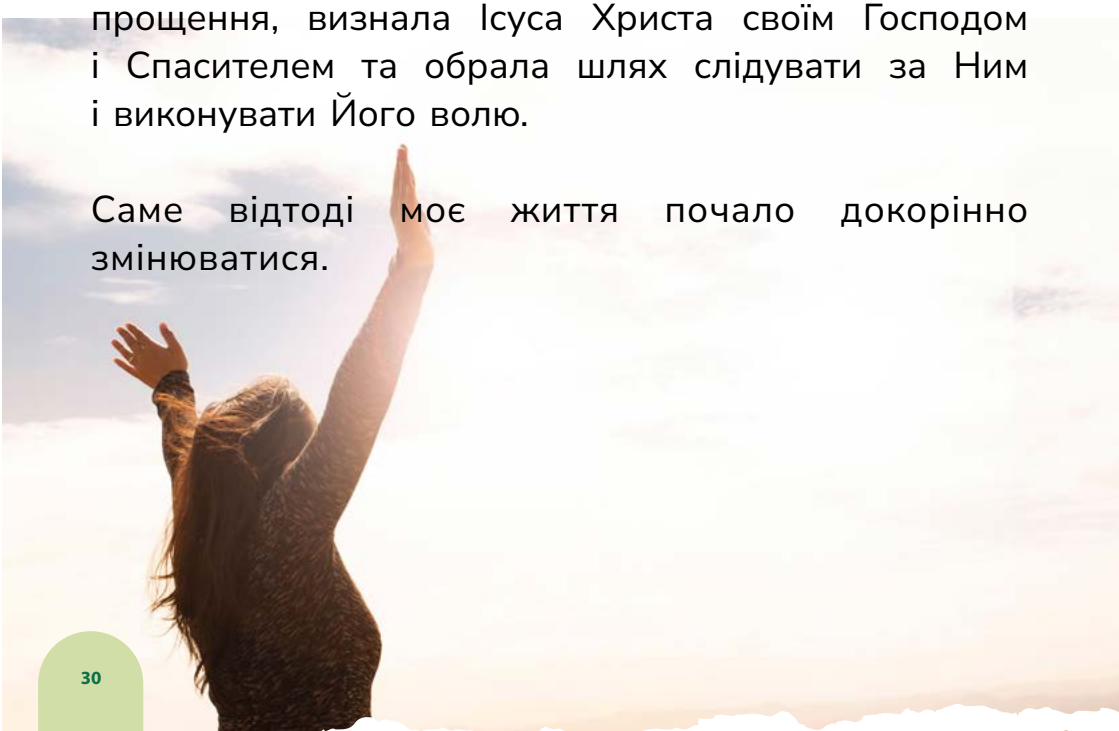

Якщо ваше серце відчуває поклик відгукнутися, я хочу запропонувати вам почати з простої молитви:

«Дорогий Господь, я визнаю, що згрішив перед Тобою та людьми. Прошу, прости мене за всі мої гріхи. Я вірю, що Ісус Христос помер за мене, щоб я отримав прощення і спасіння. Ісус Христос, я визнаю Тебе своїм Господом і Спасителем. Прошу, увійди в моє серце, пануй у моєму житті, звільни мене від діл темряви та навчи жити відповідно до Твого Слова. Амінь».

Я вітаю вас із цим важливим кроком!

Нехай ваше життя буде сповнене надії, добрих очікувань і чудових моментів з Ним! **З Богом!**

Якщо ви потребуєте молитовної підтримки, зверніться до служби молитовної підтримки CBN Emmanuil за номером: +38 067 653 27 62 або заповніть форму на сайті: emmanuil.cbn.org/pray

CBN
EMMANUIL

emmanuil.cbn.org